DETLCA

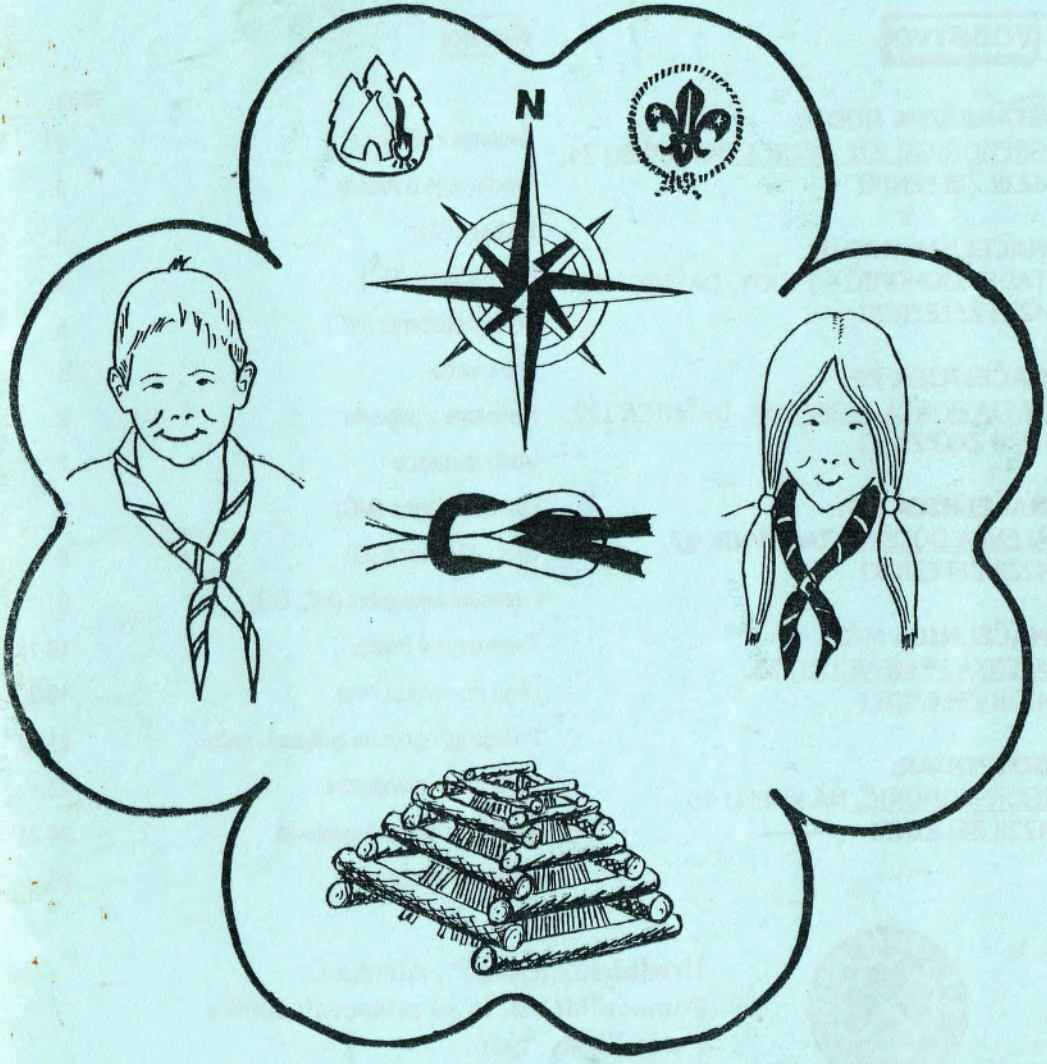

Številka 7

September 2001

KOT VIDITE JE ZOPET IZŠLA NOVA, 7. ŠTEVILKA **Detlce**, GLASILO RODA ZELENE SREČE ŽELEZNIKI. KER SMO ZADNJO 6. ŠTEVILKO NAŠE REVIJE POSVETILI LE ZIMOVANJU V SORICI, BOMO V TEJ ŠTEVILKI POZORNOST POSVETILI CELOLETNEMU TABORNIŠKEMU DOGAJANJU IN SEVEDA TUDI TABORJENJU V BOVCU.

ZDRAVO

VODSTVO

STAREŠINA RODU:
GREGOR GALJOT - QUICK, NA KRESU 34, 4228 ŽELEZNIKI

NAČELNIK RODU:
TADEJ MOHORIČ - TEDDY, DAŠNICA 68, 4228 ŽELEZNIKI

NAČELNICA PP:
KATJA BONČA - RIKARDA, DAŠNICA 122, 4228 ŽELEZNIKI

NAČELNICA GG:
ALENKA DOLENC, RACOVNIK 27, 4228 ŽELEZNIKI

NAČELNICA MČ:
ALENKA PFAJFAR, LOG 83, 4228 ŽELEZNIKI

GOSPODAR:
IGOR MOHORIČ, NA KRESU 10, 4228 ŽELEZNIK

Kazalo

	stran
Kostanjev piknik	2
Predavanje o Aids-u	2
Karting (GG)	3
Lov na lisico (MČ)	4
Vesela srečanja (MČ)	5
Luč v vodo	5
Ravnanje z odpadki	6
Vodove majice	7
Lutkovna igrica (MČ)	8
Izlet v Maribor (GG)	8
Območni mnogoboj (MČ, GG)	9
Taborjenje v Bovcu	10-18
Divja hrana (kopriva)	19-20
Prižiganje ognja na indijanski način	21-22
Poročilo iz inštruktaže	23
Po poteh Titove Jugoslavije	24-25
Tabnorniški zakoni	26

Urednici: Alenka P., Alenka D.
Pomočniki: vsi, ki so prispevali članke
Foto: Teddy, Igor

DRUŠTVO TABORNIKOV
ROD ZELENE SREČE
P.P.34, ŽELEZNIKI
TEL.:5147048 (Tadej), 5147148 (Gregor)
rzs@rutka.net Domača stran: http://rzs.rutka.net

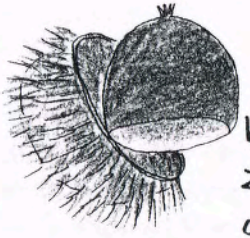

Kostanjev piknik

V času zorenja smo se zapodili v gozd in nabrali ogromne količine kostanja. Potem smo pred blagovnico pripravili piknik, kjer smo ga prav takšne količine tudi spekli in pojedli, naši someščani pa niso bili pretirano lačni, saj so se namvečinoma izognili.

? NEKOČ, KO NISO POZNALI MILA, SO PRALI S KOSTANJEM. KAKO?

ZA MILO UPORABLJAMO OLUPLJEN KOSTANJ, NAREZAN NA MAJHNE KOŠČKE. TAKO PRIPRAVLJENE KOSTANJE VRŽEMO V VODO. PUSTIMO JIH STATI ČEZ NOČ. ZJUTRAJ JE VODA PRIPRAVLJENA ZA PRANJE. KOSTANJEVA VODA LEPO PERE OBČUTLJIVO PERILO.

Predavanje o AIDSu

kulturni dom 1.12.2K

Ob dnevu boja proti AIDS-u nam je dr. Branko Košir zanimivo in razumljivo predstavil vse, kar se ve o virusu HIV in tej bolezni.

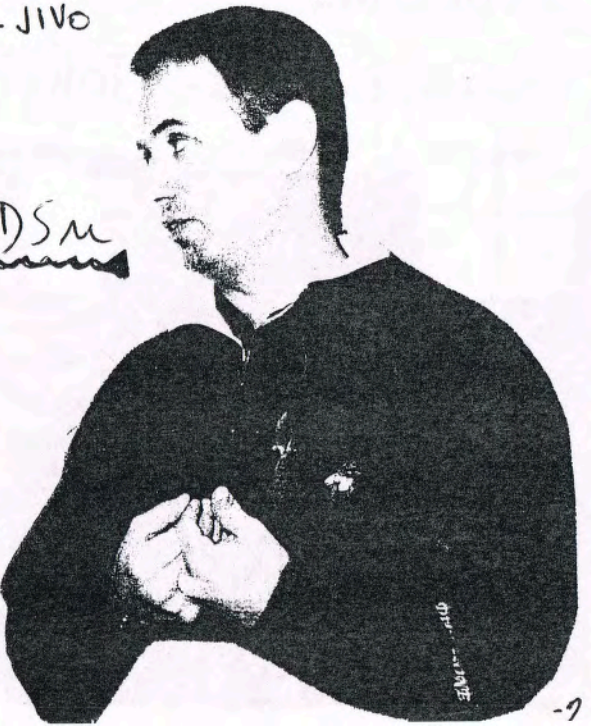

GO KARTING

V soboto 2. decembra 2000 ob 9.00 uri smo na avtobusni postaji na Češnjici težko pričakali "Saloncov" avtobus. Bilo nas je okrog 20 (tabornikov, seveda). Na poti proti Ljubljani smo pobrali še Tomaža in Aleša. Kot bi trenil smo bili v BTC-ju. Tam smo malo počakali, da so nam vodniki kupili vozovnice za Go kart, potem pa smo se porazdelili v skupine po štirje. Vsaka skupina se je vozila 10 minut. Po končani vožnji smo dobili list z izpisanimi časi krogov. Ko smo vsi zavozili en'ga Prešerna, Plečnika pa Jakopiča (to smo zavozili, ne povozili, kar sicer ne bi imelo smisla, saj so to le portreti na slovenskih bankovcih v vrednosti 1600 tolarjev), smo preostanek denarja šli zabit(požret?) v McDonalds. Tam smo jedli, klepetali in (svinjali?) okrog ¾ ure. Ob 12.15 je bil že čas za vrnitev v Železnike, kamor smo prišli ob pol dveh.

Vtisi: Imeli smo se grozno, hrana je bila obupna, sedeži v avtobusu (kar velja tudi za Go kart) pa še niso slišali za comfort. Go kart je šel prepočas, Ljubljano pa smo oškodovali za tri go karte, okrog 90 gum smo brderbali, za nami pa je ostala črtasta (oziroma prebarvana) in za približno 75,234 cm razširjena proga.

Luka, vod kandiribajke

Joke?

TEST ČRVI

1.) NARIŠI ZNAK ZTS IN GA PRAVILNO POBARVAJ!

2.) KAJ JE VOD?

1. Vod je skupina v rodu

3.) VSI VODI SE ZDRUŽUJEJO V ROD. KAKO SE IMENUJE TVOJ ROD?

1. Zelene veče

4.) NAPIŠITE KAKŠNE SO BARVE RUTKE ZA:

- MURNE RUMENE
- MČ RDEČE
- GG ZELENE
- PP MODRA
- GRČE VIJOLČNA

5.) ZAKAJ JE TVOJA RUTKA RDEČA?

1. Moja rutka je zato rdeča ker sem mč

6.) KAJ POMENI MČjev ZAKON: MČ SPOŠTUJE LJUDI IN NARAVO?

1. Ne mečemo ostanke hrana in odpadke.

POROČILO

iz »Lova na lisico«

V soboto, 20. 1. 2001 smo imeli taborniki MČji družabno tekmovanje »Lov na lisico«. Proga je bila za male tabornike kar dolga, saj je bila postavljena čez Kres v naselje Log in nazaj v Mladinski kulturni center na Češnjici, kjer je bilo samo zbirališče.

Na poti so bile štiri kontrolne točke:

1. risanje »Lova na lisico« (živa točka)
2. poligon (živa točka)
3. iskanje lisice (mrtva točka)
4. reševanje testa

Sodelovalo je 17 MČjev iz voda Črvički (taborniki) in Bolhe (tabornice), ki smo jih razdelili v štiri mešane ekipe. Prvi dve ekipi sta šle najprej na progo, ostali dve ekipi pa sta reševale različne naloge in se na progo podale malce kasneje. In ko sta se prvi dve ekipi vrnili nazaj je tudi njih čakalo reševanje nalog.

Ko so se tako vsi srečno vrnili z lisico seveda, nas je čakala le še razglasitev rezultatov. Vsi so se prav dobro odrezali, najboljša pa je bila druga ekipa, ki so jo sestavljali Eva Tolar, Manca Blaznik in Primož Pfajfar. Vsi do dobili diplomo in manjše nagrade (čokolado, bonbone).

7.) NAŠTEJ VSAJ 4 TABORNIŠKE NAVADE?

4 - Drugarje zastave, taborenja, zimovanje, rutk.

8.) KAJ JE BIVAK?

0,5 Bivak je preprosto (iz šotork) narejen šotor.

Vesela srečanja MČ v Kranju

V mesecu oktobru, točneje zadnjo soboto, so bila v Kranju vesela srečanja za medvedke in čebelice s področja Gorenjske. Lepo vreme in dobra organizacija RSŽ-ml. je privabila malo več kot sto mlajših tabornikov, ki so uživali na veselih srečanjih, saj so vozili pravi avto, igrali računalniške igrice, lovili lisico, igrali med dvema ognjema, se šli atomčke, obiskali frizerski salon, jedli palačinke, oblikovali glino,.... Tako smo na koncu ugotovili, da je ta dan prehitro minil in da se bomo veselih srečanj še udeleževali.

Alenka P.

"Luč v vodo" 2001

Kolikor je lep običaj pozdrava soncu, ki bo pregnalo mraz in prineslo lepe, tople dni, je spet hudo vprašljiva izdelava gregorškov, ki so bili spet izdelani tudi iz stiropora in drugih plastičnih materialov. Šest velikih črnih vreč odpadkov, ki se ne skurijo, pač ni ekološko, nasprotno, prava packarija je.

Zato se bo potrebno dogovoriti o uporabi materialov, v nasprotnem primeru je naše sodelovanje prihodnjič vprašljivo.

Teddy

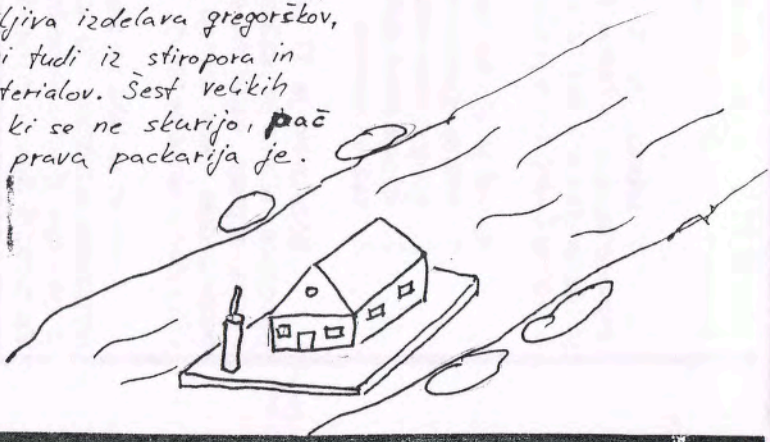

GOSPODARNO RAVNANJE Z ODPADKI V NASI OBCINI

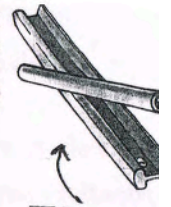

Pred časom so nas v poštnih nabiralnikih pričakale brošure z novim načinom ravnanja z odpadki v naši občini in prav je, da se te teme dotaknemo tudi v naši Detlci. Saj je bistven namen vsega zmanjšanje količine odpadkov, kot enega bolj vidnih načinov obremenjevanja in onesnaževanja našega okolja in s tem obvarovanje našega naravnega okolja. Pravilen odnos do narave pa naj bi bil eden izmed ključnih vodil v življenju pravega tabornika. Torej naj taborniku, odpadki ne bodo zadnja stvar na katero pomisli.

Bistvena vodila v novem načinu ravnanja z odpadki sta preprečevanje nastajanja nepotrebnih odpadkov, če pa že nastanejo, je treba z njimi ravnati na pravilen način.

PREPREČEVANJE NASTAJANJA ODPADKOV

S preprečevanjem nastajanja odpadkov zmanjšamo celotno količino odpadkov in s tem količino odpadkov, ki jih je potrebno zbrati, odpeljati, reciklirati, odložiti ali kako drugače oskrbeti. Pomembno je tudi, da s tem varčujemo z naravnimi surovinami ter z vsemi vrstami energije in s tem dodatno razbremenimo naravno okolje.

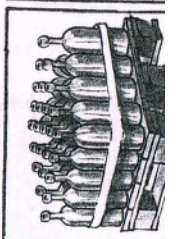

Nekaj možnosti, kako sami lahko poskrbimo za zmanjšanje količine odpadkov :

- pri nakupu se odločimo za izdelek, ki povzroča minimalne količine odpadkov,
- uporabljamo večkrat uporabno embalažo,
- prednost dajemo proizvodom in embalaži iz naravnih surovin in materialov,
- preprečujemo nastajanje odpadkov, ki so okolju nevarni,
- pred nakupom bomo premislili, ali izdelek resnično potrebujemo in koliko…;

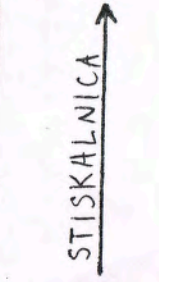

LOČEVANJE ODPADKOV

Pri sodobnem ravnanju z odpadki je pomembno ločevanje odpadkov, saj s tem omogočimo varno in ekološko primerno končno oskrbo oz. njihovo nadaljnjo predelavo in uporabo.

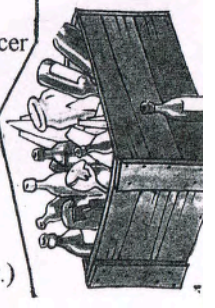

V naši občini moramo odpadke ločevati na osnovi njihovega nastajanja. In sicer odpadke ločimo na:

- biološke odpadke,
- papir, (Za papir so namenjene posode rdeče barve !)
- steklo, (Za steklo so namenjene posode zelene barve!)
- kosovne odpadke, (2x letno bo potekala akcija zbiranja kosovnih odpadkov.)

- nevarne odpadke (Tudi ti odpadki se bodo zbirali 2x letno.)
- ostale odpadke (Za ostale odpadke so namenjene črne posode.) ;

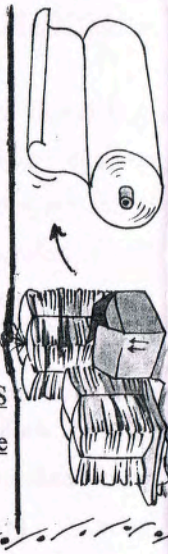

S pravilnim ravnanjem naj bi se količina odpadkov za odlaganje (to so t.i. ostali odpadki) razpolovila. Z maksimalnim upoštevanjem gospodarnega načina ravnanja z odpadki, pa naj bi t.i. ostali odpadki predstavljali le 20% vseh odpadkov. Na ta način bi torej očitno podaljšali življenjsko dobo odlagališč in pa obremenitev naravnega okolja.

Torej, naj ti v prihodnje odpadki ne bodo le smrdeče in nepotrebne hišne smeti! S premišljenim ravnanjem z njimi lahko tudi ti veliko pripomoreš k temu, da nas ne bodo enkrat preprosto zasuli!

Kako smo Kandiribajke prišli do vodovih majic.

Za začetek smo morali izbrati motiv in ga spraviti na papir. Naslednja faza je bila obdelava na računalniku in printanje na paus. Potem smo motiv fiksirali na sito. In končno finale - tisk na majice. No, najprej preizkus na papir, da ne bi delali škode. Pa jih imamo!

Teddy

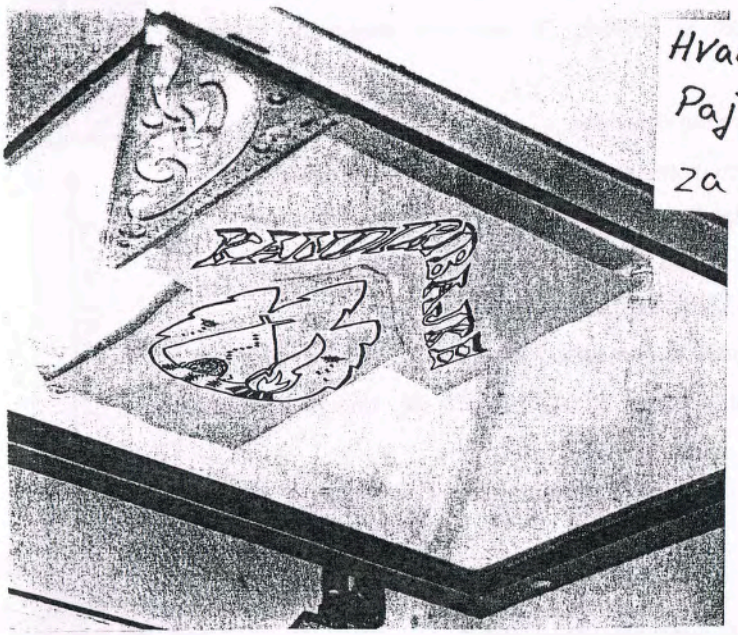

Hvala Jonesu! in Pajku! ter MKC za sodelovanje!

Zaželjeno bi bilo, da bi tudi ostali vodi imeli svoje vodove majice in to je ena od možnosti, kako jo izdelati.

VABILO

(DRGAC PA JE BILA ČIST O.K.)

V SOBOTO, 31.3., SI BOMO TABORNIKI MČJI OGLEDALI GLEDALIŠKO PREDSTAVO V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU (Kranj). NASLOV PREDSTAVE JE "KAKOR NAPRAVI STARI JE ZMERAJ PRAV." ODHOD IZ ŽELEZNIKOV BO PREDVIDOMA OB 9h, PREDSTAVA PA SE BO PRIČELA OB 10h. CENA KARTE, SKUPAJ S PREVOZOM, BO PRIBLIŽNO 1.500,00 SIT.

ČE SE BOSTE ODLOČILI ZA OGLED TE PREDSTAVE, SPOROČITE TO SVOJEMU VODNIKU, DO SREDE 28.3. VSE PODROBNOSTI PA BOSTE IZVEDELI NASLEDNJI TEDEN NA VODOVEM SESTANKU.

Lep pozdrav,

Aleuka P.

PO PREDSTAVI SMO UGOTOVILI, DA JE BILA IGRA PREKRATKA IN MALCE PREVEČ OTROČJA.

Maribor

V soboto 7.4. smo se GG- ji in PP- ji (Vesna, Maja, Hana, Mija, Barbara, Magdalena, Tinka, Fraki, Dejč, Gregor, Mažic) odpravili v Maribor. Z avtomobilom so nas odpeljali v Škofjo Loko, kjer smo se presedli na vlak. Peljali smo se do Ljubljane, kjer smo se presedli na drug vlak, ki nas je peljal do Zidanega mosta, nato pa smo se še enkrat presedli in končno prispeli do Maribora. Tam smo si ogledali terarij-akvarij kjer smo sočustvovali z tamkajšnimi prebivalci. Ogledali smo si pokrajinski muzej, 3 ribnike, tam pomalicali, nato pa smo »občudovali« najstarejšo trto v Evropi – Lent, ki še vedno obrodi. Za konec smo si privoščili se oddih v Mc Donaldsu. Ko smo se najedli smo počeli še veliko zanimivih stvari, ki jih raje ne opisujemo. Okrog treh smo šli na vlak in okrog osmih smo prišli domov. U glaunem blo je ful zakon!!!

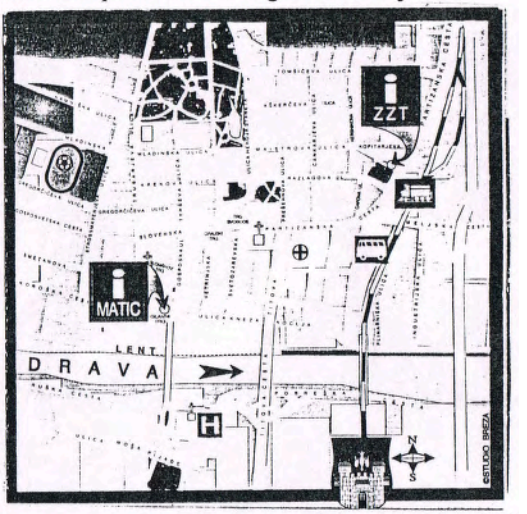

Območni mnogoboj Gorenjske za MČI

V soboto, 26. 5. 2001, je Rod stražnih ognjev na Bobovku pri Kranju organiziral območni mnogoboj Gorenjske za MČje. Tja smo se odpravili tudi MČji iz Železnikov (Črvički, Bolhe). Kljub slabi udeležbi ostalih ekip se je mnogoboj izpeljal. Jaz kot vodnica in tudi ostali MČji smo bili na koncu tekmovanja bolj ali manj razočarani, MČji ker niso dobili nobenih nagrad, jaz pa zaradi izredno slabe organizacije in nezainteresiranosti organizatorja.

Alenka P.

BOVŠKO TABORJENJE RODU ZELENE SREČE IZ ŽELEZNIKOV

Taborniki iz Železnikov smo letos taborili na prostoru Tolminskih tabornikov, k je bil postavljen nekaj kilometrov iz Bovca, ob reki Koritnici. Prostor je b komunalno urejen s pitno vodo in sanitarijami. Tuš, ki smo ga sami postavili n postavljalnem taboru, ki je bil 31.6 in 1.7. Ta dva dni smo postavili vse šotor jedilnico s kuhinjo v štabnem šotoru, odbojkarsko igrišče, drvarnico in uredi okolico tabornega prostora.

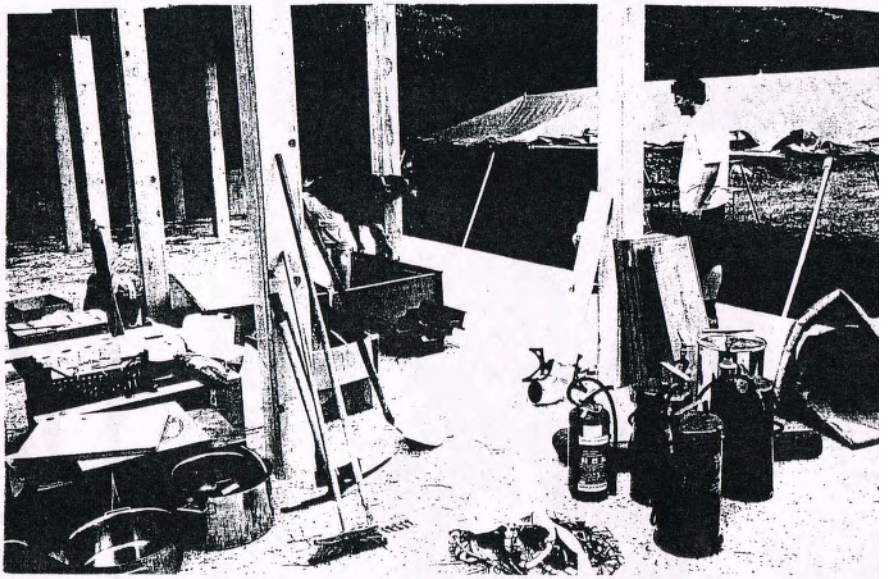

V ponedeljek 2.7 so na taborjenje prišli taboreči. Najprej jih je čakal zbor, kot je v navadi na začetku taborne izmene. Zapeli smo taborniško himno in dvignili zastavo. Nato so se nastanili v šotore in pričeli z urejanje vodovih kotičkov. Da smo jih malo utrudili, smo šli na ogled trdnjave Kluže. Po vrnitvi jih je čakala večerja, nato pa besedna igra od A do Ž.

Ves čas taborne izmene so se dogajale razne taborniške veščine od postavljanja stražnega stolpa do mnogoboja, lokostrelstva, postavljanja pionirskih objektov. Klub PP je tudi ob reki Koritnici postavil savno, ki je tudi delovala in smo jo skoraj vsi taboreči preizkusili.

Da pa bi taboreči spoznali okolico Bovca, so MČ-ji šli na enodnevni bivak, GG-ji pa na dvodnevni hike. Vsem je bila všeč okolica Bovca.

Na straži se mi je zgodilo nekaj res čudnega. V gozdu so se oglašale zares divje zveri. Mislil sem iti povedat starešini, ampak me je bilo malo sram. Potem sem se prebudil. Ugotovil sem da se mi je samo sanjalo.
Primož, Urban, Nejc

Na eni od točk so morali tekmovalci napisati domišljijsko zgodbico, ki se je začela:

Na taborjenju smo iskali izgubljen zaklad .....
Na izletu sem v gozdu srečal starega moža .....
Sanjalo se mi je, da grem s taborniki na izlet v 21. stoletje (ali v 19. stoletje) .....
Na straži se mi je zgodilo nekaj res čudnega .....

Na straži se mi je zgodilo nekaj res čudnega, prišla je kača dolga 1km in je pojedla mene in črve.
Sid

Na straži se mi je zgodilo nekaj res čudnega. Z Vesno sva si pripravili vso potrebno opremo, ki sva jo potrebovali, piškote, cool in baterijo. Okoli pol dveh ponoči so v gozdu začele pokati vejice. Nekje iz daljave se je zaslišalo zvonjenje mobitela. Piskala je baterija in medve sva takoj tekle v gozd. Prodirale sva med drevesi in nazadnje odgrnile veliko smrekovo vejo, pod katero se je skrival jež. Vrnili sva se k ognju, ježu pa sva pustile košček jabolka.
Hana

BIVAKIRANJE

Po trodnevnem taborjenju v 2 km od Bovca oddaljenem taboru, smo se GG-ji (Žito, Frakl, Mažic, Dejč, Gregor, Mihc, Luka in medve), ter vodnika Teddy in Alena odpravili na 2-dneven izlet-bivakiranje.

Prvi dan smo večinoma hodili v petminutnih presledkih, po dva in dva. Proti večeru smo se ustavili blizu ljubljanskega tabora, kjer smo postavili bivake in povečerjali. Trije fantje so opravili del veščine opazovalec, ko so opazovali ljubljanski tabor.

Naslednje jutro smo se zbudili vsi opikani od komarjev. Po zajtrku smo pospravili v nahrbtnike in odšli naprej. Med hojo smo se šli različne igrice, da je čas hitreje minil(»kao«). Kosili smo ob reki Soči, od koder smo lahko opazovali slap Boka. Nato smo hodili še nekaj ur (klanci, žgoče sonce, prazne čutare, mrčes,...) in kmalu prispeli do umetnega jezera, kjer smo se začasno ustalili. Voda je bila zelooo mrzla. Kljub temu pa so se fantje v njej kopali. Večerjali smo zelo okusno juho iz vrečke, ki smo si jo pripravili sami. Ponoči smo slišali zelo čudne glasove, ki naj bi jih povzročali risi. Bili smo zelo prestrašeni. Zjutraj je bilo že bolje. Pozjtrkovali smo, kar je ostalo, odšli po svežo vodo in se z polnimi močmi odpravili nazaj v tabor.

Vesna in Hana iz voda Ogopogo

Ob treh smo šli iz tabora. Čakala nas je dolga pot. Ko se je stemnilo smo pekli hrenovke. Spali smo v drvarnici. Zjutraj smo se zbudili v lepem vremenu. Najprej smo spokali, nazaj smo šli čez brv.
Primož

V torek smo približno ob pol štirih odšli na bivakiranje. Hodili smo dve uri in pol. Na poti smo imeli tudi dež. Ko smo prišli do nekega travnika sta Alena in Klemen šla vprašati kje bi lahko prespali.

Nato je neki kmet ponudil prenočišče v garaži. Pred drvarnico smo prižgali ogenj. V garažo smo nanosili armaflekse in spalne vreče. Pekli smo hrenovke. Vsak je spekel po pol hrenovke, ker nas je prehitel dež. Hitro smo šli v garažo. Do desetih smo se pogovarjali. Alena nam je povedala zgodbico. Nato smo zaspali. Zelo je deževalo. Ko smo se zbudili ni več deževalo. Pozajtrkovali smo kruh in pašteto. Vrnili smo se po drugi poti. Šli smo čez brv. Čez približno petnajst minut pa smo prišli v tabor. Vsi smo bili zaspani.
Tina

NOČ ČAROVNIC

Noč čarovnic se je začela zvečer. Šli smo na bližnje pokopališče. Prva sva šla midva s Primožam, ampak sva se na sredi poti uprla. Šla sva nazaj. Potem so šli Mel, Sid in Nejc. Dolgo se jih je slišalo, a potem so utihnili. Čez nekaj časa so se spet zaslišali. Potem sva šla spet midva, ampak sva se spet ustavila. Šla sva k Alenki, ki je bila v taboru. Dežurni smo bili Sij, jaz, Nejc in Primož.

Urban

V četrtek smo bili dežurni. Merkali smo dva ognja in zastavo. Potem smo šli na noč čarovnic. Šli smo na pokopališče.

Mel

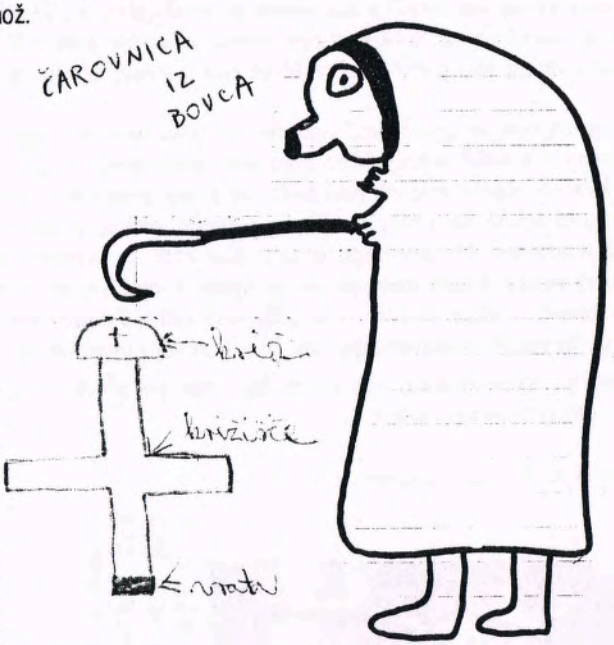

Bili smo po parih. Jaz sem bila z Manco. Najprej sva šli po glavni cesti do vojaškega pokopališča iz prve svetovne vojne. Vprašali sva se ali bova sedaj morali odpreti vrata, a kar naenkrat so se odprla sama. Vstopili sva. Prišli sva do križišča. Odšli sva dalje po poti do KMja pri križu in tam nama je pripovedoval kaj naj narediva in kam naj greva. Povedal nama je tudi zadnje besede nekega vojaka. Odšli sva dalje. Najprej sva odšli do nekoga, ki je na poti kopal. Nekako se je onesvestil in vzela ga je neka čarovnica. Odšli sva na drugo stran, torej samo naprej. Tam sva srečali nekoga, ki je bil oblečen v plinski maski. S kladvam sva se z njim bojevali. Ko sva odhajali sva se spodtaknili ob dve vrvice. Spet so se vrata sama odprla. Z Manco sva hitro leteli po cesti in v tabor.

Eva

Na letošnjem taborjenju mi je bilo zelo všeč. Igrali smo se različne zabavne in športne igre, delali veščine in imeli zabavne večere. MČ smo odšli na enodnevni bivak, GG pa na dvodnevni hajk. Tekmovali smo v pospravljanju šotora in mi MČ v mnogoboju. Mi Bolhe smo obiskale tudi vročo savno in takoj za tem tudi mrzlo reko Koritnico. V četrtek smo imeli MČ noč čarovnic. Po dva in dva smo hodili na vojaško pokopališče, kjer so nas vsi strašili. Vsi smo se bali vseh pošasti, ki so nas napadale. Vsak vod MČ je imel svoj vodov kotiček. Taborjenje mi je bilo zelo všeč. Sem bi rada prišla tudi drugo leto.

Zala

Taborjenje 2001 v Bovcu mi je bilo zelo všeč. Prvega dne se smo dopoldne spakirali, popoldne pa nam je gospod iz Bovca povedal veliko o prvi svetovni vojni. V torek smo poiskali vodov kotiček. Po kosilu smo pričeli pakirati za bivakiranje. Nazadnje pa nam je dež bivakiranje pokvaril, tako da smo spali v drvarnici.

Nejc

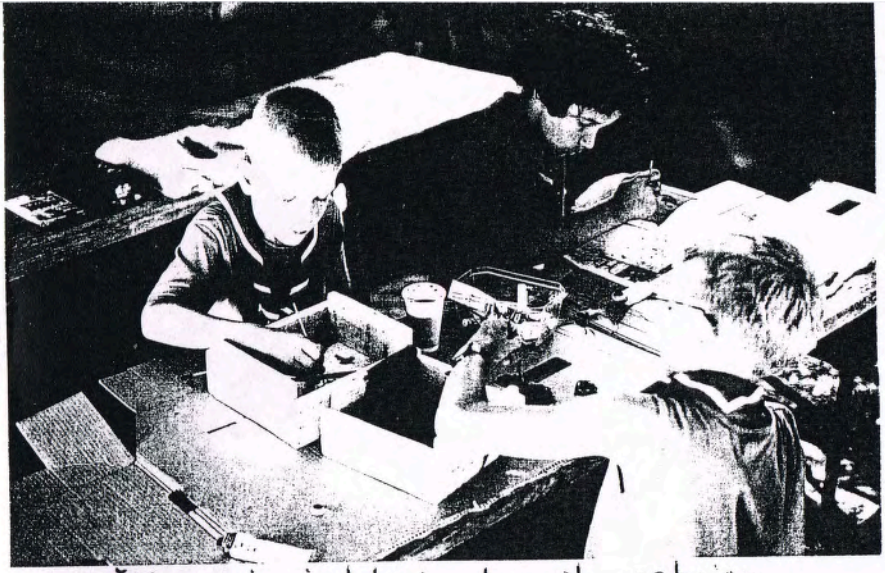

MČji pri izdelavi lesenih zabojev

Na zadnji taborni dan družine MČ smo imeli obisk staršev. Pripravili smo jim progo preživetja, lokostrelstvo, odbojko in jih pogostili s kosilom. Na zboru smo podelili taborniške veščine, pohvale in nagrade.

Naslednje tri dni so v taboru ostali GG-ji , vodniki ter vodstvo taborjenja. Te dni so bile namenjene duhovnosti, raznim pogovorom, taborništvu in pospravljanju tabornega prostora.

AJBOLJŠI IGRI S ROMPIRJEM

izdelava saune

Skica terena - tabora

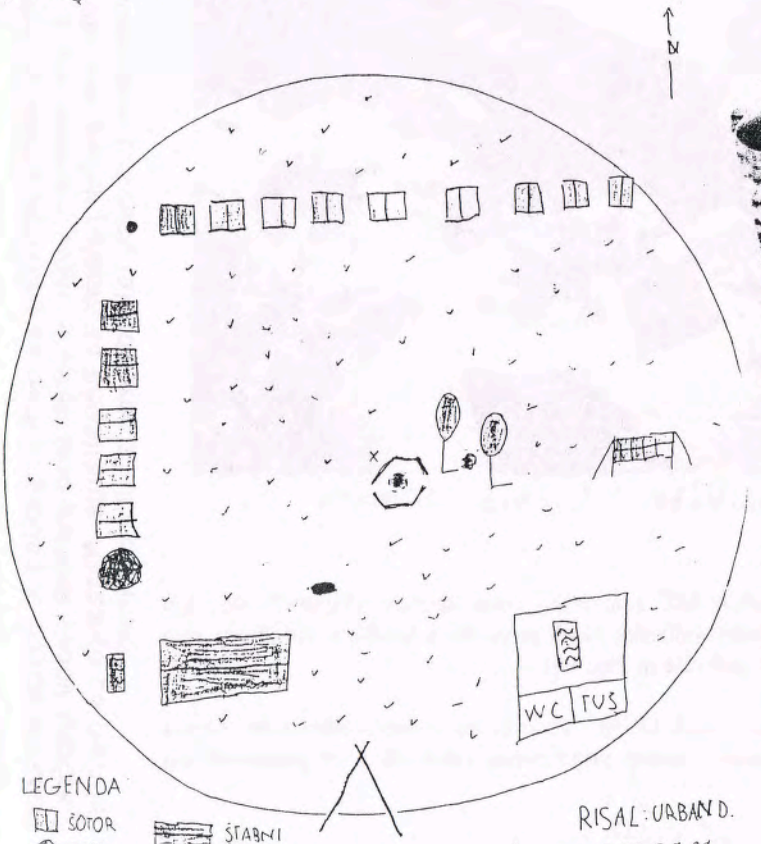

LEGENDA

- ŠOTOR
- IGLU
- OGENJ
- DREVO
- ŠTABNI ŠOTOR
- MREŽA
- JAMBOR
- DREVO
- UMIVALNIK
- VHOD
- TRAVA
- KLOPCE

RISAL: URBAN D.
DATUM 3.7.01
PODPIS: Urban

za bolj natančnejše skice tabora PA so poskrbeli 66ji in PPji

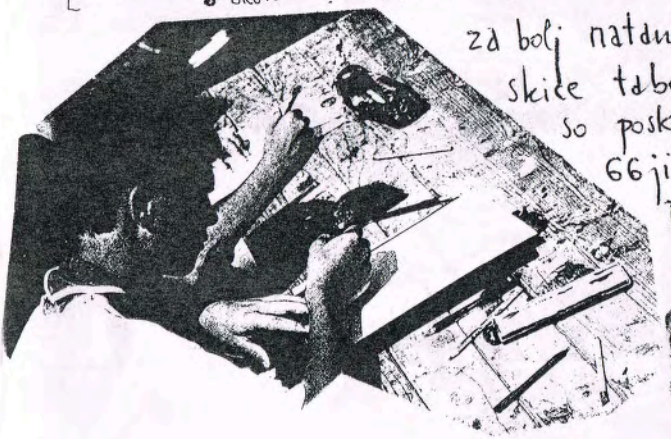

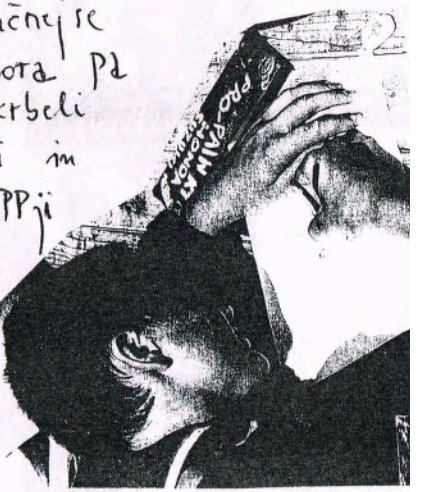

Igralci:
Ana – Zala Blaznik
Samo – Primož Pfajfar
Ingrid – Eva Tolar
Merkatori – Mel Chiwele
Joža – Sid Chiwele
Zofka – Tina Leben
Podrepnik – Urban Dolenc
Fata – Manca Blaznik
Izi – Nejc Demšar

TV DOBER DAN

Zadnji dan taborjenja so se mlajši taborniki (MČ) postavili v vloge igralcev TV dober dan in na kratko odigrali naslednjo igro:

1. prizor

ANA: Moški nam včasih povzročajo hude težave. Ena od težav se je zgodila tudi nam na TV dober dan.

ANA (ko zazvoni telefon, dvigne slušalko): O zdravo. Kdaj se vrneš? O super, jutri zvečer. A potem prideš zvečer k men na eno pijačo. No super, se vidiva.

SAMO: Aha, kva se pa ti greš? Zej pa vem, varaš me, koza neumna. Jest teb job zrihtam, ti pa men tle serješ. Sej prov.

SAMO (oddide)

ANA (se smeje): Kakšen tepec. Po dveh letih pa spet lahko vidim svojega brata.

2. prizor

INGRID: Frane, a mi boš kupu nove cunce.

MERKATORI: Stupida blondinka. Že cel teden mi težiš za nove cunce, jest delam za biznis, ne pa za tvoje cunce.

INGRID (naredi kisel obraz): Sej sem vedla, ti nis za nobeno rabo. Jest se bom kar ločila, veš Frane.

MERKATORI: Fenomenale.

3. prizor

JOŽA (pijan): Zofka, dej mi en šnopc.

ZOFKA: Ja Joža, ti ga zadne cajte samo še piješ. Kva bo pa poj, ko bo otrok prišel na svet?

JOŽA: Ja sej otrok sploh ni moj. Sej tek vem, da si se umetno oplodila.

ZOFKA: Ja Joža, jest sploh ne verjamem v ta referendum.

4. prizor

PODREPNIK (gleda v kroglo in ugotovi, da je na TV dober dan nekaj narobe): Jaz nekaj čutim, čutim prepire.

MERKATORI: Podrepnik, atencione. Ona stupida blondinka zahteva ločitev.
PODREPNIK: Ja in.

MERKATORI: To pomeni no denarja za cunce.
Roka tako, roka tako, roka tako,…….. cmok.

5. prizor

FATA (pride k Iziju): A si slišal kva se je na TV dober dan zgodel.

IZI (pijan): A maš spet težave s Suljatom.

FATA: Pa kakšen Suljo. Na Tv dober dan so se vsi skregal.

IZI (premišljuje): Fata, svetujem ti, da midva to rešiva. A prej bova enega ruknila.

Fata in Izi napišeta pisma za Samota, Ingrid in Jožeta in jim jih tudi pošljeta:

Zdravo Samo, un moj kolega je samo moj brat. Ana

Zdravo Ingrid, pišiljam ti 500.000 lir za tvoje cunce. Merkatori

Zdravniško potrdilo! Otrok, ki se bo rodil je otrok Zofke in Jožeta. Zdravnik

Zaključek

ANA: In na TV dober dan je zavladal red in mir.

Meni je bilo letos na taborjenju všeč veliko stvari. Najbolj mi je bila všeč noč čarovnic, nato mnogoboj. Na mnogoboju smo imeli lov na lisico, postavljanje šotora in postavljanje ognja. Imeli pa smo tudi progo preživetja. Vsak večer smo se igrali igre. Delali smo veščine. V četrtek smo imeli noč čarovnic. Nekatere je bilo strah, druge pa malo manj. Hodili smo dva pa po dva. Imeli smo na vojaškem pokopališču. Mnogoboj smo imeli tudi v četrtek. V torek smo imeli bivakiranje. Ker je bilo deževno vreme nismo postavili šotorov. Nekdo nam je ponudil prenočišče v drvarnici. Imeli smo se odlično.

Tina

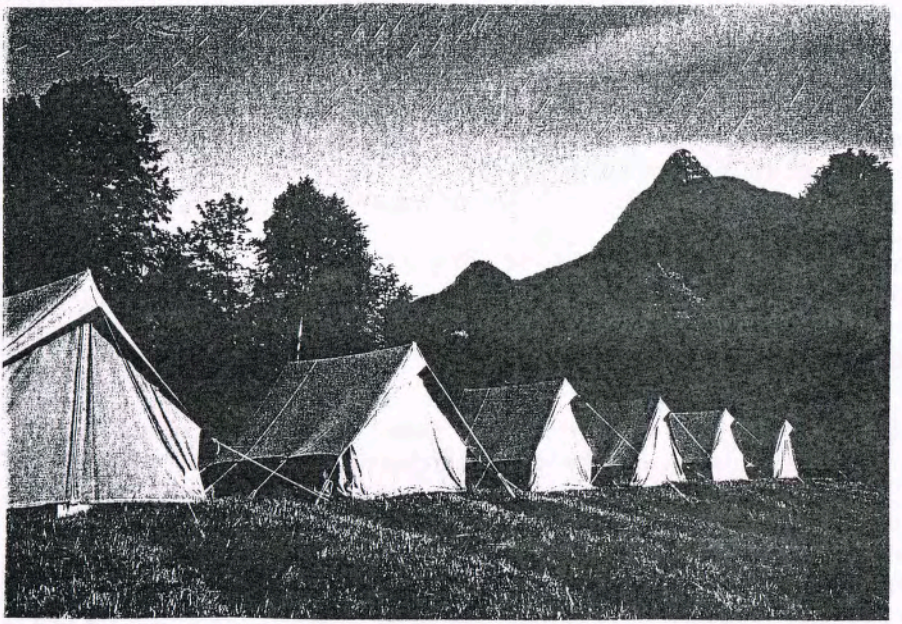

V ponedeljek smo prišli v tabor. Najprej smo se odpakirali. Kmalu je bila noč. Prišel je drugi dan torek. V torek smo šli na bivakiranje. Pekli smo hrenovke, a nas je ustavil dež. Že spet je naslednji dan, vidim naš tabor. Od ponedeljka smo vsi delali vodove kotičke. V sredo smo bile me dežurne. Vzeli so nam zastavo. Zjutraj smo se zbudile brez zastave. Bil je že četrtek, imeli smo mnogoboj. Joj, že petek, šli smo v mesto in trgovino. Sedaj se je pa že končalo.

Manca

DAN NA TABORJENJU ZGLEDA TAKOLE:

7.30 vstajanje
7.40 telovadba
8.00 umivanje
8.15 zbor
8.30 zajtrk, pospravljanje
9.00 gozdna šola
13.30 kosilo, počitek
15.00 gozdna šola
17.00 malica
17.15 gozdna šola
19.00 zbor
19.15 večerja, umivanje
20.00 večerni program
22.00 tišina

TAKO SE JE ZA VSE TABOREČE TABORJENJE SREČNO KONČALO. IMELI SMO SE, ČE PA IMA KDO KAKŠNO DOBRO ALI SLABO KRITIKO PA NAJ JO PRINESE NA DAN.

Najlepše pa se zahvaljujemo Domelu, Tehtnici, Alplesu, Mercatorju, trgovini Trnje, Lekarni, dr.Janezu Dolencu za sponzoriranje najemnine štabnega šotora, OŠ Železniki za posode, KD ROV za izposojo kombija, Katjinemu staremu atu za brzoparilnik in naši kuharici Tonki za odlično kuhinjo.

Divja hrana

Zabavno je poskusiti jedi iz divjih rastlin, še zabavneje pa se je sprehajati po gozdu in nabirati te rastline, iz katerih lahko pripravimo kaj okusnega. Toda pozor: zelo dobro moramo poznati užitne rastline, kajti v gozdu in na jasah raste marsikaj. Prav tako priporočljivo je, da poznamo tudi način priprave teh zeli, kajti samo tako bo ta hrana resnično okusna in užitna. Na splošno velja, da priprava take hrane ni pretirano komplicirana. Pri tem nam je lahko v veliko pomoč knjiga Divja hrana, ki jo je napisal Dario Cortese. V knjigi je opisana prehranska vrednost divje hrane, nabiranje, shranjevanje, priprava hrane, sledijo pa še opisi preko šestdesetih rastlin, ki rastejo tudi pri nas, in iz katerih se da pripraviti marsikaj.

Prav iz te knjige (Divja hrana: Dario Cortese) sem izbrala vsem poznano rastlino:

VELIKA IN MALA KOPRIVA

Kopriva je poleg regrata naša najbolj znana in uporabljena vrsta divje zelenjave, jedi iz nje pa pripravljajo tudi v številnih drugih deželah sveta. Poznali so jo že Egipčani in Rimljani, včasih so jo celo gojili.
Rastlina sodi med najbolj zdravo divjo zelenjavo. Listi vsebujejo velike količine vitaminov in mineralov skupaj z mikroelementi. Kopriva lahko vsebuje do desetrat več vitamina C kot jabolka, do trikrat več kot limone in je bogatejši vir vitaminov A in C kot večina gojene zelenjave.
Kopriva raste na vsakih pustih ali zapuščenih tleh, ob poteh, pod kozolci ali celo v celoti preraste opuščene planine v gorah.
Nabiranje: Od marca do junija nabiramo mlade rastline ali vršne dele starejših rastlin.

IN MALO PREGNETENO, V MLEKO DANO MOKO IN KVAS, TER TI DODANO ŽE NASESEKLJANI SESTAVINAM. VSE SKUPAJ TEM ELJITO PRETENSTANO. MEŠANICO PUSTIMO STATI

LEPOTNA ZDRAVILNA KREMA IZ KOPRIV PROTI MOZOLJEM!!! (ni preverjeno)

POTREBUJEMO:
+ 5 svežih kopriv
+ 1 čebula
+ 2 stroka česna
+ 2 dag kvasa
+ 2 veliki žlički moke
+ 2 dcl mleka

PRIPRAVA:
KOPRIVO, ČEBULO IN ČESEN NASESEKLJAMO

Priprava:

- Koprive pripravljene kot špinača so verjetno najbolj znana hrana iz te samonikle rastline.
- Koprive lahko pripravimo tudi kot zelenjavno prilogo. Kuhane, odcejene in narezane koprive pripravimo z začimbami na olju. Za eno osebo potrebujemo eno skodelico kuhanih kopriv, četrt žličke naribanega muškatnega oreška, malo popra, oljčno olje in sol.
- Za koprivno pivo, izvrstno pijačo, podobno pijači iz bezgovega cvetja, pa potrebujemo: 100 srednje velikih kopriv, 12 litrov vode, 1.5 kg sladkorja, 15 g kvasa. Koprive kuhamo v vodi 15 min. Tekočino odlijemo in mlačni dodamo sladkor in aktiviran kvas. V primerno pokriti posodi (vedro) pustimo tekočino, da začne vreti, jo po štirih dneh pretočimo v sreklenice in zamašimo. Po dveh dneh že lahko odpremo steklenico in preverimo, ali se pijača ne peni preveč. Pivo je pripravljeno! Recept je bil preizkušen na taborjenju v Bovcu, povprašajte tiste, ki so ga pili.

Za vas skuhala, Katja Bonča

→ NATO JO ODNESEMO OZ. NANESEMO NA OČIŠČENO KOŽO IN PUSTIMO DELOVATI 1 h.

VELIKO UŽITKOV PRI NANAŠANJU ZDRAVILNE MASKE!!?

Zelda

Prižiganje ognja na star indijanski način

Indijanci verjamejo, da je ljudem to orodje podaril Stvarnik, ko je videl, kako bedno življenje žive brez toplote ognja. Pomislil je na moškega in žensko in njuno ljubezensko igro, ki daje novo življenje. Orodje zato predstavlja človeški par, ki se ljubi, le da je sad te ljubezni toplota, ki podžiga ogenj.

Po indijanskem prepričanju v orodju živi duh, ki ga mora človek s primerno prošnjo zbuditi in prositi, da mu pomaga pri netenju. Duh te prošnje nikoli ne zavrne. Nič manj pomemben od prošnje ni tudi les iz katerega je orodje. Če ta ni pravi, celo duh ne more nič pomagati.

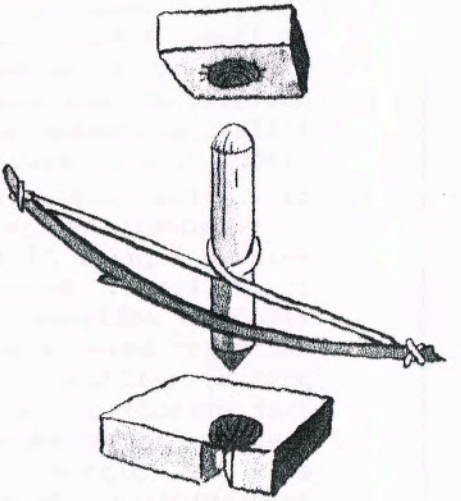

Sestavni deli orodja:

- **držalna plošča**
- **sveder**
- **lok**
- **podložna plošča**
- **milo(ni tako nujno)**
- **oblanci suh mah in dračje**

Podložna plošča in sveder morata biti iz lesa, ki je **približno enako trd,** najbolje bo, če je iste vrste. Če je podložna plošča mehkejša, jo bomo prevrtali, če pa je mehkejši sveder, ga bomo izrabili, preden se bo izpod njega pokadil dim.

Najboljši je **srednje trd les** posušenega in izruvanega drevesa, npr. cedre, vrbe, topola ali trepetlike. Iglavci niso primerni, čeprav o tem piše Ernest Tomson Seton. Namreč iglavci severne Amerike se razlikujejo od naših.

Les mora biti suh in ne trhlen. Iz takega lesa si naredimo 2 do 2,5 cm debel in okoli 20 cm dolg **sveder.** Na eni strani ga ušpičimo pod kotom cca. 45^0, na drugi pa gladko kupolo.

Podložna plošča mora biti debela od 2 do 3 cm in dovolj velika, da je stabilna. Ob robu naredimo utor pod kotom 45^0 (glej sliko), v konici utora pa izdolbemo luknjico, da nam sveder ne bo spodletaval.

Potrebujemo še **držalno ploščico** za v roko, zaželeno iz tršega lesa.

Lok, s katerim vrtimo sveder naj bo dolg okoli 80 cm, nanj pa naj bo ohlapno napeta tetiva, na eni strani pritrjena z vozlom, katerega je mogoče sneti in ponovno napeti.

Postopek prižiganja ognja:

Postavite se v položaj na sliki, če ste bolj spretni z levico ravno obratno. Preden se lotimo svedranja natrimo držalno ploščo z milom, oziroma kako drugo maščobo (olje, mast…). Podložno ploščo postavimo na suha tla in začnemo s svedranjem. Lok na začetku vlečemo počasi, pritisk leve (desne) roke na sveder naj bo nežen. počasi povečujemo hitrost in pritisk.

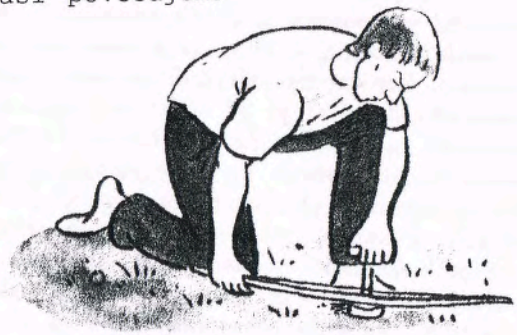

Čez nekaj časa se podložna plošča začne smoditi in opazimo temen zoglenel prah, ki se nabira ob vznožju zareza. Sedaj je pravi trenutek, da povečamo hitrost in pritisk, pri čemer je poudarek na hitrosti, ne na pritisku! Dva

ducata potegov bosta zadostovala, da bomo v zarezi imeli dovolj tlečega prahu.

Sveder z občutkom odstranimo in s konico noža iz vrtine ob zarezi izpraznimo na prej pripravljene oblance ali suh mah ves tleč prah. Kadeče se netivo s tlečim prahom previdno primemo z obema rokama in nato približamo obrazu. Previdno začnimo razpihovat. Ko se nam netivo vžge ga postavimo v prej pripravljeno ognjišče, npr. piramido ali pagodo... po želji.

Lep taborniški pozdrav, IgOr

GOZDNA

POROČILO IZ INŠTRUKTAŽE

Bila je sončna nedelja 12. avgusta, ko sva se s Klemenom odpravila v Bohinj na inštruktorski tečaj. Takoj ko sva vstopila v tabor so se nama začele šibiti kolena, saj sva vedela da je pred nama sicer malo naporna, ampak zabavna naloga. Rdeča nit inšruktaže so bili indijanci, zato smo že takoj ko smo prišli nekakšno spoznavno indijansko progo preživetja. Ko smo se na približno spoznali smo se vklopili na inštruktorsko frekvenco. Dan se nam je pričel ob sedmih, nato smo pozjtrkovali, pozdravili zastavo in pričeli z večurnimi predavanji, ki so nam jih posredovali mentorji in predavatelji- gostje-specialisti z različnih področji. Med dopoldnevom in popoldnevom smo si vzeli malo pavze, med katero smo pokosili in si malo odahnili. Za vse tiste, ki niso med počitkom poležavali po šotorih, so bile organizirane razne delavnice, kjer si izražal svojo kreativnost. Ker smo taborniki tudi v koraku s časom, smo imeli v šotoru sredi tabora računalnik, ki je bil namenjen javni uporabi. Glavni namen tega računalnika pa je bil za pisanje člankov in idej, ki so izhajale v jutranjem časopisu Bohinske bukve. Na tem tečaju sva dobila veliko izkušenj o:psihologiji razvojne starosti PP, planiranju in organizaciji, ZTS-u in mednarodnem skavstvu, psihološkem vidiku nesreč in še pa još. Predvsem sva pa dobila veliko izkušenj s področja kreativnosti, medsebojnega sodelovanja, izmenjav izkušenj in še marsikaj. S Klemenom sva preživela res en lep teden pod bohinjskimi hribi in ob lepem jezercu na še lepšem tabornem prostoru. Zato priporočam, da se vsi tisi, ki bi bili radi še bolj motivirani taborniki udeležite tega nepozabnega tečaja.

Alena&KM

ŠOLA ZTS BOHINJ

V osrčju Triglavskega narodnega parka, ob Bohinjskem jezeru je državna Gozdna šola. V njej potekajo razne oblike vzgoje in izobraževanja na nacionalni ravni. Poleg tabornega prostora za 80 oseb je hiša z večnamenskim prostorom, klubsko sobo, in prenočišči za 50 oseb. Od leta 1992 organiziramo v šoli tečaje za instruktorje, ki po opravljenem projektu postanejo vodje družin, klubov in rodov.

PO POTEH TITOVE YUGOSLAVIJE

Vse skupaj se je začelo že lani, ko je Teddy dal idejo, da bi se odpravili na potep po Makedoniji. Ker pa potem tega nismo izpeljali, letos pa je v Makedoniji precej napeto, smo se kljub nekaterim svarilom odločili, da si gremo ogledat Srbijo, Črno Goro in Bosno.

Quick nas je (mene, Tinko in Teddyja) iz svojega BMWja stresel v Ljubljani na železniški postaji, od kjer smo z vlakom nadaljevali pot v Beograd. Ko so nas na meji med Hrvaško in Srbijo dezinficirali (baje zaradi norih krav), sem prvič dobila občutek, da smo nekje RES daleč. V Beogradu smo že na železniški postaji ugotovili da v »kafanah« strežejo pravo turško kavo in da je treba skoraj vse WCje plačati – tudi tiste v lokalih. In začel se je potep po mestu, pred katerim se (po mojem mnenju) lahko skrijejo vsa evropska mesta.

Najprej smo se podali na lov za kavarno »Prešernova klet«, ki naj bi bila kulturno in družabno zbirališče Slovencev v Beogradu. Ko smo jo po precej iskanja končno našli, smo ugotovili, da je to le podpovprečno urejen kafič, s plastičnimi stoli in natakarjem, ki verjetno sploh še ni slišal za Prešerna. Naša naslednja točka na dnevnem redu je bil Kalemegdan. To je lep park, dvignjen nad sotočjem Save in Donave, v katerem so razvaline stare trdnjave z živalskim vrtom, vojaškim muzejem, spomeniki... Živalski vrt je precej večji od Ljubljanskega, vendar pa tudi manj urejen. Tu lahko tudi hraniš živali s sladkarijami, ki jih prodajajo na vsakem koraku. Vendar pa smo do takrat že vedeli, da so kljub neredu na nekaterih področjih, Beograjčani zelo prijazni ljudje. Ko vidijo, da si turist, te ustavljajo in sprašujejo iz kje si in kam potuješ. Na začetku zaradi predvidene nestrpnosti (na katero so nas opozarjali v Sloveniji) nismo vedeli ali je pametno povedati, da smo Slovenci. Kmalu pa smo spoznali, da smo Slovenci v Beogradu zelo dobro sprejeti. Zanima jih, kako živimo, rečejo kakšno besedo o bombardiranju NATA, potem pa ponavadi pade kakšna šala na račun Američanov. Domačini so turistom res pripravljeni pomagati. Žal pa to velja tudi takrat, ko ti NE znajo pomagati in tako nas je nekdo poslal do najcenejšega hotela v mestu, ki pa je na koncu izpadel najdražji. Prenočišča v Beogradu pa na splošno niso poceni. Pa vendar moraš v hotelih pričakovati tudi razbijanje pod oknom zgodaj zjutraj, poplave v kopalnici in celo pečeno muho na krožniku z zajtrkom.

Drugi dan smo si hoteli ogledati »Hišo cvetja«, pa sta nam prijazna vojaka, ki sta stražila Titovo zadnje bivališče povedala, da nekaj prenavljajo in da je vse zaprto. Vendar pa smo ob pogledu na povsem zapuščen park ob hiši sklepali, da bi verjetno le redke motilo, če bi vse skupaj ostalo zaprto. Zato pa nam je uspelo videti notranjost stadiona »Crvene zvijezde«. In še to le skozi rešetkasta vrata, do katerih nas je pripeljal prijazen vratar, ker vstop na stadion za naključne obiskovalce pač ni mogoč. Ker se ČISTO nič ni izšlo tako, kot smo pričakovali, smo prav v tem začeli najbolj uživati. Ugotovili smo, da je prav to čar Beograda in ostali tam še en dan več od načrtovanega.

Nočno življenje v mestu je presegalo naša pričakovanja. Zvečer center mesta zaživi, ulice so polne ljudi. Prodajalci ponujajo vse od razglednic do CD plošč. Lokali so polni. Nekateri se preživljajo z igranjem na violino, flavto... Tudi beračev je precej.

Do zdaj smo se že prepričali, da ima Beograd veliko stvari, ki so bolje urejene kot v Ljubljani. Ena glavnih prednosti je mestni promet (tramvaji, trolebusi, avtobusi),

ki je predvsem zelo poceni (1 karta 7 DIN - okrog 25 SIT). Avtomobilov je tako po mestu zelo malo. Tako je verjetno tudi bolj varno, saj domačini ne upoštevajo niti semaforjev (temu pravijo »srbska ruleta«). Odšli smo tudi v predmestno naselje Beograda in sicer iz zelo preprostega razloga: ker se imenuje Železnik. Naše bratsko mesto pa daje precej klavrn videz. Kupi smeti po ulicah niso ravno prijetni na pogled, pa tudi na pol podrte lesene barake ciganov v bližini ti ne dajo ravno občutka varnosti. A glavno, da smo dosegli svoj namen načrtovan že doma in se slikali pred tablo Železnik.

-Postalo nam je jasno, da smo si naložili preveč za dva tedna potovanja, zato smo izpustili Črno Goro (ki nam ob višku turistične sezone ni ravno dišala) in se z avtobusom odpeljali v Banja Luko. Tri dni smo živeli pri Teddyjevi sodelavki in njeni družini v vasi Marička (med Banja Luko in Prijedorjem), tako da smo imeli možnost doživeti način življenja domačinov, predvsem pa smo izkusili njihovo gostoljubnost. Videli smo, da kavo pijejo skoraj vsake pol ure in da zelo dobro (in veliko) jejo. Doživeli smo tudi pravo praznovanje pravoslavnega praznika. Spekli so celega prašiča, pika na i pa je bila ogromna veselica pred vaško cerkvijo, kjer so se zbrali vsi vaščani, njihovi sorodniki in prijatelji. Tu si na avtomobilih videl več nemških in švicarskih registrskih tablic kot domačih, saj veliko domačinov živi in dela v tujini.

Od tu smo odšli naprej v Jajce, od katerega smo verjetno pričakovali preveč, zato smo ostali le en dan. Bolj nas je vleklo naprej, v mesto Travnik. To prijetno majhno mesto z ogromnim številom džamij in dolgo glavno ulici, ki jo zvečer zaprejo za promet. Tu se začnejo pojavljati razne buregdžinice »Kod Muje« in čevabdžinice »Kod Hase«, kjer se za malo denarja zelo dobro naješ.

Pot nas je vodila naprej v Sarajevo. Ogledali smo si njihov park, ki NAJ BI bil večji, boljši in lepši od našega Tivolija (po pripovedovanju nekega domačina), pa ga verjetno ta gospod že kakih 10 let ni videl, saj je bil poln smeti, ob robu pa so stale table »POZOR MINE«. V Sarajevu je verjetno najbolj znana ulica Baščaršija, kjer v majhnih lesenih prodajalnah prodajajo njihove spominke, pečejo bureke... Najlepša stvar v Sarajevu pa naj bi bila izvir reke Bosne. Do tja prideš po 3 km dolgem drevoredu, po kateri vozijo le kočije. Kraj je priljubljena izletniška točka za Sarajevčane, pa tudi za turiste. Tu smo srečali prva in edina Slovenca na našem potepanju. Vendar pa je Sarajevo mrtvo mesto. Ni bilo čutiti pristnega mestnega utripa, saj so bile glavne ulice prazne že ob 11h zvečer, po cestah pa se sprehaja tudi veliko vojakov. Stavbe v centru so obnovljene, saj so tujci vlagali v obnovo, stanovanjskih blokov pa je veliko brez sprednjih sten.

Mostar je bila naša naslednja postaja. Pokrajina je tu že zelo spremenjena, pa tudi vročina je hujša (okrog 40°). Imeli smo srečo, da smo že takoj spoznali domačina, ki nam je ponudil prenočišče in nam razkazal stari del mesta. Mesto je precej razrušeno, saj je narodnostno mešano. Tudi stari most (najstarejši v Evropi) je razrušen, vendar pa obnova že poteka. Mesto bi bilo verjetno vredno podrobnejšega ogleda, vendar nas je priganjal čas. Avtobusi iz Mostarja proti morju so zelo redki, pa še ti so velikokrat polni že iz Sarajeva. Zato smo imeli pravo srečo, da smo v želenem času prišli na cilj našega potovanja – na morje, kjer smo še par dni nabirali barvo, reševali križanje in igrali remi.

TABORNIŠKI ZAKONI

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik je

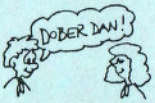

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik je

Tabornik

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ